

LEMON 5

Horaris: de dimecres a dissabte a les 22 h
i diumenges a les 19 h
Preu: 18 €

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,
Caixa Catalunya i Telentrada
Telèfon: 902 10 12 12
www.telentrada.com

Sala Beckett/
Obrador Internacional
de Dramatúrgia
Carrer Alegre de Dalt, 55 bis
08024 Barcelona
Telèfon: 93 284 53 12
Fax: 93 219 79 27
info@salabeckett.cat
www.salabeckett.cat

Metro: línia 4 (Joanic o Alfons X)
Autobusos més propers: 24, 31, 32, 39, 55,
74, 92, 114, 116
Parades de Bicing més properes: plaça
Rovira, plaça Joanic, carrer Secretari Coloma
(entre carrers Providència i Legalitat) i carrer
Balcells (amb carrer Secretari Coloma)

Servei de bar i cafeteria: entrepans fets al
moment. Gaudeix de l'ambient de la Sala
Beckett.

Disseny: Enric Jardí

Espai subvencionat per:

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura

Amb la col·laboració de:

MANNERS →
TRADUCCIONS I CORRECCIONS

iCat fm

TR3SC

ENTRADA
902 10 12 12
CAIXA CATALUNYA

Propers espectacles

*Agrupación Señor
Serrano presenta
Contra.Natura i
Memo*

Dramatúrgia de Pau
Palacios i Àlex Serrano
Direcció: Àlex Serrano
— del 29/9 al 16/10/2010

l'Obrador de la Sala Beckett
Propers cursos

— Curs d'iniciació a l'escriptura dramàtica
Jugant amb els clàssics
amb **Helena Tornero**
del 4/10 al 20/12/2010

— Curs d'iniciació a l'escriptura dramàtica
Mecanismes del relat dramàtic
amb **Pere Riera**
del 6/10 al 15/12/2010

— Curs especialitzat de dramatúrgia
Adaptació al teatre de textos narratius
amb **Marc Rosich**
del 19/10 al 21/12/2010

— Taller d'il·luminació escènica
*Parlar amb la llum. Introducció a la creació
de l'espai-temps lumínic*
amb **Alberto Barberá**
del 25/10 al 29/11/2010

LEMON 5 — de Rosa Muñoz

Del 15 al 26/9/2010

Amb Jorge Albuérne i Rosa Muñoz
Una producció de Raravis

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Del 15 al 26 de setembre de 2010

LEMON 5 — de Rosa Muñoz

Fitxa artística

Concepte i direcció Rosa Muñoz
Creació Jorge Albuerne i Rosa Muñoz

Intèrprets Jorge Albuerne i Rosa Muñoz

Disseny de vestuari Caterina Pérez
Disseny d'il·luminació Andrés Corchero i Llorenç Parra

Disseny d'audiovisuals Albert Coma
Ajudant de direcció Aimé Malena
Col·laboració en textos i música Soren Evinson

Tècnic d'il·luminació Llorenç Parra
Tècnic de so i vídeo Aimé Malena
Producció executiva Mònica Pérez

Distribució Fani Benages
Col·laboració als vídeos del pastor belga Thai
Ensinistrador de Thai Jeremie Sarfati
Fotografies d'assaig Aimé Malena i Mònica Pérez

Fotografia i vídeo Chus Gómez per a alavistaVídeo

A l'espectacle es llegeixen cites del text *Escritos*, d'Alberto Giacometti (Traducció de Miguel Etayo. Madrid: Síntesis, 2001. Pàgs. 321 i 339) i del vers 22 al 30 del poema *Glosa de él mismo* de San Juan de la Cruz.

Agraïments Col·lectiu Bipol·lart, La Porta, Bar Riera, Rita Corchero, Ramón Corchero i Joan Saura

Una producció de Raravis Danza
Amb la col·laboració de Les Golfes de Can Fabra

Cia. subvencionada per l'Ajuntament de Barcelona (ICUB) i la Generalitat de Catalunya (Conca)

LEMON 5 ve de *romance n°4*, peça en col·laboració amb Jorge Albuerne del 2003. Mantenir una numeració a les peces em reafirma que tot segueix una línia contínua infinita, que ara només es tracta d'una part més. Mantenir la presència de Jorge em reafirma en el treball amb els que em són afins, i aquí em connecta amb Lucian Freud, que dibuixava els cossos nus i els retrats dels seus familiars, dels seus llebrers. Aquí arribo a treballar amb Thai, un pastor belga ensinistrat. M'atreu el repòs dels cossos nus que dibuixa Freud, els seus decorats d'estudi de pintor, la distribució estranyíssima dels objectes en l'espai del quadre. M'atreu potser tot això pels meus anys de model de dibuix en acadèmies. La semblança que estableix entre els cossos relaxats de l'animal i de l'home em porta al sexe, a un estat místic de l'amor, un híbrid anomenat "cerdo-lobo". No hi dono més voltes.

A *LEMON 5*, hi apareixen l'esforç físic, la disciplina, l'exercici codificat i repetitiu com a expressió de puresa que m'interessa i que forma part de la meua manera de treballar. Estableixo en aquesta repetició extàtica d'un moviment una nova relació amb el sexe i amb l'art. No hi dono més voltes, no hi vull aprofundir massa. Buscant aquests fragments de cos codificat, arribo a unes coreografies 'resultones' i senzilles estil Nouvelle Vague i escolto un disc de versions de temes de Serge Gainsbourg que va fer Mick Harvey, *Intoxicated man*. Escoltant les cançons del disc, arribo a *Lemon incest*, és la número 15 (Gainsbourg la cantava amb la seva filla Charlotte en un llit), i estirant el fil arribo al fet que Gainsbourg va basar el tema en una peça de Chopin, *L'Estudi Opus 10 núm. 3 en la major per a piano, Tristesse*. Escoltant *Lemon incest* m'adono que entro en un deliri fantasmagòric superior i interminable si deixo el disc en 'repeat', cosa que acostumo a fer habitualment mentre assaig, per comoditat i per pur gust. No hi dono més voltes, no hi vull aprofundir massa.

LEMON 5 parla d'un sentiment de fascinació, de plaer, de la qualitat en si mateixa, de la idea que subsisteix de manera autosuficient fabricada en el nostre cervell o en algun racó de l'emoció. Llavors la mirada es redreça cap a un color, cap a un got, un gos, una pell, i es

desperta la meravella. Aquest sentiment cap a algú de qualsevol edat no pot ser dolent. No hi ha més voltes, només hi ha adolescents.

— Rosa Muñoz

Rosa Muñoz

Rosa Muñoz dirigeix la companyia Raravis amb el també coreògraf Andrés Corchero. Compagina la feina de la companyia amb les seves creacions en solitari o en col·laboració amb altres artistes. De 2002 al 2008 han estat companyia resident a L'Estruch de Sabadell. El primer espectacle creat conjuntament és *Efebo o així que passin els anys* i de la seva col·laboració amb l'artista plàstic Jordi Rocosa neix l'espectacle *Alaire*.

Sempre vinculats amb creadors d'altres disciplines, sobretot amb músics i amb la improvisació, l'any 2001 van presentar amb el pianista Agustí Fernández la peça *A modo de esperanza* al Festival Grec. Amb Andrés Corchero, formen un tàndem bastant peculiar que té un segell molt propi, definit per la sensibilitat i la força en els seus espectacles.

Entre 1999 i 2003 crea les peces pròpies *Delirios y otras Flores* (1999), *a jirones* (2000), *Coplas Del Blanco Miguel* (2002) i *romance N°4* (2003). Ha col·laborat en trobades puntuals dirigides pel coreògraf Carmelo Salazar

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura

Co NC A
Consell Nacional
de la Cultura i de les Arts